

Ավետիք Իսահակյան

Անապատում, միրաժի մեջ մի բեդվին

Անապատում, միրաժի մեջ մի բեդվին
Շողքն է տեսել մի աղջկա գեղեցիկ,
Եվ փնտրում է հոգեսրլա՛ց, տենչագին
Ծով – կարոտով ա՛յն աղջկան գեղեցիկ:

Եվ ծարավոտ անապատում հրրավառ,
Տատասկներում, արևի տակ բոցափայլ
Փնտրում է նա՛ նրան անվե՛րջ, անդադա՛ր
Եվ մեռնում է վեհ սիրո մեջ հոգեզմայլ:

Եվ քրնի մեջ – աննյութական, անվախճան,
Տեսնում է նա այնպե՛ս քնքո՛ւշ ու սիրուն
Շողքը չըքնաղ այն նազելի աղջկան
Եվ փնտրում է նրան հավերժ երագում...

1904